

*Щоб мед смакував і зцілював,
а бджільництво процвітало!*

ПРО ПРОТИПУХЛИННІ ЛІКИ

ЦІЛЮЩІ МЕДОНОСНІ РОСЛИНИ З ДЕНДРОПАРКУ ДОКТОРА А. І. ПОТОПАЛЬСЬКОГО «ПЕРЕМОГА» ДО 65-РІЧЧЯ ОДЕРЖАННЯ ПРЕПАРАТУ «АМІТОЗИН» ЛІКАРСЬКІ РОСЛИНИ З РОДИНИ МАКОВИХ ЧИСТОТІЛ ЗВИЧАЙНИЙ – ДАР НЕБЕС. ВАЖКИЙ ШЛЯХ ВИЗНАННЯ

Добрий медозбір залежить від багатой кормової бази з різноманітних природних і культивованих медоносів.

Радимо кожному бджоляреві на своїх земельних ділянках виростити «килим пасічника» з медоносів – трав, кущів, ліан і дерев, які квітнуть у різні терміни упродовж пасічницького сезону та можуть забезпечити бджолині сім'ї кормами.

У цій статті ви дізнаєтеся про чудову медоносну рослину – чистотіл звичайний.

В 2024 році виповнюється 65 років з дня одержання відомого препарату «Амітозин», який 23 роки тому був рекомендований спеціалістами-онкологами після попереднього детального вивчення до масового застосування в медичній практиці лікування онкохворих з важкими формами злоякісних пухлин. На жаль, «віз і нині там», а могили на цвинтарях задурманених хворих, які залишаються без ефективного лікування до цього часу і позбавлені доступу до об'єктивної інформації, продовжують множитись. Увазі читачів надаємо текст Заключення про результати обмежених клінічних випробувань в інституті онкології АМН України препарату «Амітозин» (див. pdf –файл «Заклучення» на сторінці <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/amitozyn.html#zv1t>);

ЗАКЛУЧЕННЯ

про результати обмежених клінічних випробувань в інституті онкології АМН України препарату Амітозин у хворих на злоякісні новоутворення та вивчення його імуномодулюючих властивостей

(затверджено директором інституту 25.12.2001)

«Експериментальними дослідженнями, виконаними на моделі карциноми Льюїс, показано, що Амітозин суттєво не впливав на тривалість життя тварин, запобігав утворенню нових метастазів, але не гальмував ріст наявних. Введення препарату після хірургічного видалення первинної пухлини зменшувало об'єм метастазів у легенях (в 3,4 рази) на пізніх етапах дослідження, але не впливало на їх кількість, в той час як на ранніх етапах – в окремих випадках мала місце активація процесу метастазування.

Дослідження, проведені на моделях перещеплю-

ваних пухлин – карциноми Герена та саркомі 45, показали, що Амітозин проявляє протипухлинну дію при довгостроковому його введенні. Відмічено суттєве підсилення дії Амітозину при його застосуванні з локальною мікрохвильовою гіпертермією.

В експерименті показано, що Амітозин здатний зменшувати токсичну дію хіміопрепарату платидіаму, підсилюючи його протипухлинний ефект.

Встановлено, що після введення Амітозину підвищується ендокринна функція тимуса, рівень сироваткового інтерферону, кількість ВГЛ, суттєво збільшується кількість нейтрофілів.

Токсичних впливів препарату на організм тварин не виявлено.

Клінічні дослідження по застосуванню препарату Амітозин в лікуванні онкологічних хворих показали, що майже всі хворі переносять його задовільно. Амітозин не має побічних ефектів, крім пірогенної реакції, яка мала місце у деяких хворих (підвищення температури на 0,5°C – 2°C). Протягом доби температура у пацієнтів нормалізується, при цьому ефективність Амітозину вища у тих хворих, які реагували на введення препарату її підвищенням. Після прийому Амітозину у більшості хворих відмічалось покращання самопочуття, апетиту, зниження вираженості клінічних симптомів захворювання.

Амітозин, в залежності від локалізації злоякісного процесу, може приводити до його стабілізації, часткової регресії як первинної пухлини, так і метастазів або повної регресії (при доброякісних пухлинах і саркомах м'яких тканин).

Разом з тим, ефективність застосування Амітозину в лікуванні онкологічних хворих в значній мірі залежить від показань та протипоказань до його призначення, кількості курсів та величини разової і

курсної доз. Встановлено також, що ефективність лікування хворих на злоякісні новоутворення підвищується при застосуванні Амітозину як препарату супроводження хіміо-променевого лікування. В значній мірі це може бути обумовлено тим, що Амітозин володіє імунomodуючим ефектом (підвищує кількість лімфоцитів, нейтрофілів, Т-лімфоцитів, Т-хелперів, рівня ВГЛ, IgG, IgM), індукує вироблення ендogenousного інтерферону, тимічного сироваткового фактору.

Таким чином, проведені дослідження показали, що Амітозин володіє певною протипухлинною активністю при відсутності побічної дії, яку мають більшість протипухлинних хіміопрепаратів. Більш того, Амітозин позитивно впливає на імунну систему тварин та людей.

Доцільно рекомендувати Фармакологічному комітету розглянути питання про його офіційну реєстрацію.»

...Все, чим наповнено наше життя, має свою історію. Для сприйняття звичайної людини це не має ніякого значення. Також і для хворих на важкі і часто невиліковні хвороби головне – ефективне лікування і наявність ефективного препарату. Ніхто ніколи не задумувався, якою ціною той ефективний препарат був знайдений і вдосконалений, якою ціною вводиться в медицину. Звичайним громадянам здається, що той, хто володіє нюансами технології виготовлення, повинен на прохання будь-кого, і в будь-який момент відразу всім нужденним дати ліки. На жаль, нікого не хвилює, яким чином цих нужденних можна забезпечити ліками, не маючи необхідного для їх виготовлення. Треба зазначити, що наш колектив значно скоротився і постарів, реактивів і фінансування немає, тому що вже більше трьох десятиліть наука державою фінансується лише вибірково і науковці у нас належать до найбіднішого прошарку населення, крім одиниць, які мають постійні іноземні гранти. А ще, важливо враховувати особливості організму кожного пацієнта, показання і протипоказання препарату, навіть найбільш ефективного. Тому що – медицина це не математика, де два на два дорівнює чотирьом, бо організм у кожної людини має свої особливості. І тепер, проаналізувавши нашу діяльність протягом десятиліть і активні спроби прорвати кільце байдужості бюрократів, спеціалістів і населення, слід з гіркотою відзначити системну загальну пасивність нашого народу і відсутність належної уваги до реалізації розробок, конче потрібних для збереження життя і здоров'я нації. Уявимо собі народ, десятки тисяч представників якого, маючи смертельний діагноз – рак в термінальній (кінцевій) його стадії, якому Бог подарував «Дарунок Неба» (препарати на основі чистотілу), вижили (!) і мовчки спостерігають, як від тієї хвороби на їхніх очах в муках гинуть їхні співвітчизники?! Тому чітко видно, що може в такій ситуації зробити автор відкриття, якому (відкриттю) у 2024 р. сповнюється 65-років. І що можуть зробити одиниці активних однопумців.

Шлях науковця для більшості людей покритий тайною за сімома печатками. Ба, навіть, так і кажуть: що там десятиліттями над препаратом возитися, та я за тиждень (місяць, рік) зроблю. Таким чином, відкидаються зусилля на багаторічні дослідження, клінічні випробування і бюрократичні перешкоди. Але

це залишимо на совісті далеких від науки людей. А сьогодні, в умовах нинішніх реалій, настала гостра необхідність повернутися обличчям до рятівного скромного чистотілу, який став основою для багатьох важливих для онкохворих препаратів, а саме «Амітозину», «Амітозинобераміду» та їх похідних.

Чистотіл звичайний – *Chelidonium majus L.* (латинізована грец. назва рослини *chelidonium* від *chelidon* — ластівка; лат. *majus, majus* — великий). Інший переклад з латинської *Chelidonium majus L.:* *Caeli donum* – небесний дар. Так він здавна називався серед стародавніх лікарів, які високо цінували і застосовували його в своїй лікарській практиці. В Україні частіше називають цю рослину чистотілом, їй приділяли увагу українці впродовж століть, і тому ще існують і інші назви цієї рослини, зібрані відомим доктором біологічних наук, Григорієм Костянтиновичем Смиком, які пов'язані «з морфологічними ознаками, сезонним розвитком і місцезростанням цієї трави, а також з дією рослини на людський організм та з явищами природи...» [1]: «адамове ребро, оксамент, бородавник, волосник, герчиця, гірчак, гладушник, глечкопар, глистник; зелемозель, зелемозина, зелезим, земізелення, зимозель (назви такі пояснюються тим, що взимку прикореневі листки чистотілу залишаються зеленими і перезимовують під снігом); жухинець, куряча сліпота, ясколка, ластів'яче зілля, ластовиця, ластовична трава, ластовичник, мурова ластівка (ці назви пояснюються тим, що чистотіл зацвітає і в масі своїй відцвітає з прильотом ластівок); леміж, маслянка, молочай оранжевий, молочник (рослина з усіх частин виділяє жовтий сік – «молоко»); парник, печеночник, печінкове зілля (використовується часто при хворобах печінки); петрушка овеча, прозорник, ростохваст, ростокашць, ростопач, розтопша (через те, що лапато розкидані листки чистотілу найчастіше трапляються на смітниках і попідтинню); седонія, селиномія, сілідонієва, трава, сіре зілля, сметанник, старовина, стародуб, чистець та деякі інші» [1].

Серед пропагандистів і шанувальників чистотілу з українців і слов'ян згадуємо відомого земського лікаря і науковця XIX століття – Миколу Денисенка і його послідовників. М. Денисенко після вдалих числених випадків лікування онкохворих, підтверджених гістологічно, звернувся до колег з закликом: «Досліджуйте, вивчайте, ризику – ніякого» [2]. Для глибшого сприйняття нинішньої ситуації навколо вітчизняних наукових здобутків, підтверджених десятилітньою практикою клініцистів і життям тисяч так званих «безнадійних хворих» важкими формами злоякісних пухлин після неефективного лікування сучасними методами, згадаємо деякі факти ефективного застосування чистотілу земським лікарем українського походження М. Денисенко. «Особливо цікава дискусія навколо чистотілу спалахнула наприкінці XIX століття у зв'язку з використанням його лікарями-практиками для лікування ракових пухлин. Усі відгуки про наслідки лікування знайшли своє місце на сторінках журналу «Врач...» [1]. Там же прозвучав цікавий факт: «В кінці 1896 р. М. Денисенко звернувся в редакцію журналу «Врач» з проханням повідомити, що з кінця серпня 1896 р. фірма Феррейна надсилає погану витяжку, тому вона тільки псує шлунки хворим, не діючи на пухлину. Можливо, недоброякісним екстрактом і пояснюється протиріч-

чя в даних про лікувальні властивості чистотілу при пухлинах» [2]. Той, хто читає, той розуміє: як у XIX столітті, так і нині все повторюється – знаходяться недобросовісні продавці, конкуренти, суперники, заздрісники і недобррозичливіці.

Чистотіл належить до родини макових (*Papaveraceae*) і займає всередині нього особливе положення, так як плід рослини не має типової форми коробочки, яка притаманна цій родині. Дозрілий плід чистотілу більше подібний на типові стручки хрестоцвітів (капусти, редьки, гірчиці, редису, нічної фіалки «Вечірницьі матрони» та ін.). Чотирьохпелюсткова квітка, в порівнянні з іншими квітами макових, невелика за формою і величиною, і більше нагадує хрест та квітки хрестоцвітів. Молочний сік, наявність алкалоїдів і особливо типового для макових алкалоїду протопіну характеризує рослину як ту, що відноситься до згаданої родини макових.

Чистотіл – багаторічна трав'яниста рослина, заввишки до 1 м. Стебло пряmostояче, рідко вкрите волосками, зверху розгалужене. Має коротке кореневище товщиною до 1 см, на якому знаходяться численні розгалуження. Всі частини рослини, в т.ч. корені при надломі випускають жовтогарячий сік. Листки чергові, ясно зелені, знизу сизуваті, непарноперисторозсічені. Характерною особливістю чистотілу є наявність на нижній частині листя, стеблі і чашолистках волосків. За цією ознакою його легко можна відрізнити від інших висушених і подрібнених рослин. Суцвіття мають 1–8 гілок із зонтикоподібними суцвіттями, які розташовані на верхівці стебла, зазвичай з жовтими 4х пелюстковими квітами. Квіти цвітуть від 2 до 4 днів. Плід – пряmostоячий стручок-коробочка (від 40 до 90 мм завдовжки, товщиною 2–3 мм) з численним чорним насінням подібним маковому. Може утворювати на одній рослині за різними інформаційними джерелами максимально до 4000–7000 насінин. Основний період масового цвітіння чистотілу з травня по червень. В цей період його радо відвідують бджоли, які збирають з нього нектар. Одночасно і поряд з чистотілом росте безліч інших квітучих рослин, з яких бджоли збирають нектар і пилок, і він не росте промислово суцільними посадками, тому неможливо дати відповідь, якого кольору, смаку і інших якостей буде цей мед.

Чистотіл належить до найбільш поширених бур'янів, запаси його як дикорослої рослини практично необмежені. Щорічно тільки в Україні можна заготовляти десятки тон трави і коренів чистотілу.

Хімічний склад. Чистотіл має 4 групи алкалоїдів:

- хелідоніну: хелірубин, хелілютин, хелеритрин, оксисангвінарин, сангвінарин, оксихелідонин, метоксихелідонин, α-гомохелідонин, d- і l-хелідонин;
- берберину: берберин, d- і l-стілопін, коптизин;
- протопіну: протопін, α-аллокріптопін, β-аллокріптопін;
- хінолізидину: d-спартеїн, l-спартеїн, dl-спартеїн, хелізамін, хеламідін, корізамін, тетрагідрокорізамін, хелідимерін, сангвідимерін.

Також в чистотілі знайдені органічні кислоти [(хелідонова, l-піродикарбонова і оксихелідонінова, які містяться також в опіумі), лінолієва, ліноленова, в період цвітіння – яблучна, фумарова, янтарна], жирні і ефірні олії, багато аскорбінової кислоти, каротин, глюкоза, фруктоза, сапоніни, горечі, смолисті речовини, мінеральні речовини – кремній, залізо,

кальцій, магній, марганець, фосфор, сірка, хлор, алюміній і радіоактивний калій. В смолі чистотілу виявлені не ідентифіковані ефіророзчинні кислоти, які люмінісціюють блакитним кольором.

Заготівля чистотілу. В якості лікарської сировини використовують траву і кореневища з коренями. Майже всі автори вибирають метод збору чистотілу, притаманний для багатьох квітучих рослин, тобто період збору вважають найкращим в період його цвітіння (травень-липень), але за авторськими спостереженнями найкращий період збору – це час дозрівання насіння, коли вміст алкалоїдів в усіх частинах рослини досягає свого максимуму. Збирають його в суху погоду – викошують куці чистотілу разом з коренями. З коріння струшують землю, і тільки коріння відразу обмивають у холодній воді. Надземну частину водою не миють. Звичайно при зборі чистотілу необхідно бути обережним і уникати потрапляння соку рослини в очі. Зазвичай сушать траву на горищах або під навісами з доброю вентиляцією, розкладають її тонким шаром на папері або тканині, часто перекладають, щоб уникнути загнивання і прілості сировини. Але при цьому повільне висушування призводить до значної втрати активних речовин. Краще сушити на печі або в сушильній камері при температурі 55–60°C, таке прискорене сушіння зберігає максимум алкалоїдів, вітаміну С і каротину. Суху траву пакують в мішки, або тюки, зберігають в сухих, добре вентилятих приміщеннях.

Медичне застосування чистотілу. Насамперед, пропоную прочитати книгу «Препарати чистотілу в біології і медицині», видану мною (А.І. Потопальським) у 1993 році, де зібрано і узагальнено великий обсяг інформації про мій досвід, досліди, використання, лікування, рецепти, застосування, виготовлення препаратів з чистотілу, яку можна прочитати на сайті <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/index.html> на сторінці <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/books.html>.

Чистотіл використовується при лікуванні доброякісних (поліпозів, фіброепітеліом, поліпів, папілом і папіломатозів, бородавок та ін.) і злоякісних пухлин, захворюваннях печінки (інфекційній жовтуці, холециститі, жовчнокам'яної хворобі, цирозу, дифузній латентній гепатопатії, стані після холецистектомії, хвороб жовчних шляхів і міхура та ін.), хворобах нирок і сечовивідних шляхів, шлунково-кишкового тракту, водянці, лихоманці, подагрі, артритих, ревматизмі, кон'юнктивітах, блефаритах, малярії, при гінекологічних захворюваннях, хворобах шкіри, хворобах порожнини рота, хвороб бронхів і легень, ВІЛ-інфекції.

Один з рецептів, важливий для онкохворих пропоную в цій статті, присвяченій унікальній рослині, воістину Дару Небес – чистотілу:

Рецепт приготування і використання соку чистотілу

Знайти великі зрілі куці чистотілу. Викопати їх з корінням, помити, подрібнити, як у салат, і перекрутити на м'ясорубці. Відтиснути з отриманої маси сік. Процідити його через 2 шари марлі, дати відстоятись ніч в темноті. Розфасувати в скляний посуд. Перші 0,5 л пити відразу по 1 чайній ложці 3 рази на день, а решту законсервувати горілкою або коньяком у співвідношенні 3–4 частини соку на 1 частину консерванта (коньяк, горілка). Для консервації можна використати також морську сіль (3–4 ст. ложки

на 1 л соку). Після використання свіжого 0,5 л соку перейти на консервованій. Сік вживати у вказаній дозі протягом місяця, після чого місячна перерва і повторний аналогічний курс. Після другого курсу – перерва і проводять 3-й такий же курс.

В таких дозах сік рекомендується для онкохворих під наглядом лікаря. В інших ситуаціях схема лікування узгоджується із своїми лікарями. Деякі хворі звикли вживати всі ліки з фруктовими соками, або розведені водою. У випадку із соком чистотілу при наявності подразнення шлунку варто вживати сік після їжі. Це право вибору кожного.

Що стосується токсичних впливів чистотілу, то вони перебільшені. А позитивні результати наведені на сайті <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/phytotea.html> в книзі А.І. Потопальського «Препарати чистотелу в біології і медицині» – К. "Наукова думка", 1992 р. – 235 с.

Завдяки багатому вмісту активних речовин, чистотіл має широкий спектр терапевтичного впливу на організм людини. Тому наявним результатом цього було створено велику різноманітність препаратів і лікарських форм на основі чистотілу. Найефективнішим з галенових препаратів є нативний, консервованій та висушений з стебел і коріння рослини жовто-помаранчевий сік і сума понад 30 окремих алкалоїдів з нього. Трохи менше активні дії препарати з сухої трави – водні настоянки і відвари, згущені екстракти і спиртові настоянки. Препарати очищених алкалоїдів, як суми, так і окремих з них відрізняються високою стабільністю, надійністю отримання лікарських форм (таблетки, мазі, ін'єкційні розчини, емульсії і т. ін). Дуже часто чистотіл входить до складу зборів лікарських рослин, таких як чай доктора А.І. Потопальського, що випускалися багато років на заводі «Ліктрави» м. Житомир (до його продажу іноземній фірмі): «Ангіотуморосан», «Артроуросан», «Гастросан», «Дермосан» «Імуносан», «Пневмосан», «Туморосан», «Уросан», «Холеуросан», «Кардіосан», також чай інституту оздоровлення і відродження народів України – «Спокій», «Бадьорість», фітозбір А.І. Потопальського з 4-х трав для запобігання і лікування пухлин (див. <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/phytotea.html>). Найбільш ефективними є сумарні препарати «Амітозин», «Амітозиноберамід» і їх похідні. Особливе місце в цій групі чистотілових препаратів належить, створеному автором у далекому 1959 році комплексному фітохімічному препарату – «Амітозину» з вираженою протипухлинною, противірусною та імунорегулюючою дією і незначною токсичністю. З часу створення і дотепер препарат був суттєво вдосконалений. Він успішно пройшов державні випробування в інституті раку у 2001 році і рекомендований до затвердження в медичній практиці в якості ефективного протиракового засобу (див. <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/amitozyn.html>). Вперше в СРСР на тему ефективності чистотілу в лікуванні раку була мною надрукована стаття «Деякі дані про лікування злоякісних пухлин в експерименті» ще в студентські роки у Станіславському державному медичному інституті (нині Івано-Франківський національний медичний університет) в матеріалах XXXI конференції наукового студентського товариства 14–15 грудня 1961 року. Далі вивчення цих препаратів мною (автором) і колегами продовжено у

Львівському державному медичному інституті та Інституті молекулярної біології і генетики (ІМБіГ) НАН України. У Львові було створено згідно з Постановою Ради Міністрів СРСР та Державним комітетом СРСР з питань науки і техніки у 1967 р. проблемної лабораторії коригуючої терапії злоякісних пухлин і гемобластозів при Львівському медичному інституті під цю тематику, яку очолив автор наукового напрямку. «До співпраці було залучено лікарів, фармацевтів, хіміків, ботаніків, інженерів. На кожному кроці А.І. Потопальського примушували доводити право на життя його винаходу, хоча ці розробки мали державне значення і проводилися під грифом «таємно» [25]. Перехід у Київ в 1977 році був ознаменований створенням відділу модифікації структури біологічно активних речовин в ІМБіГ (Інститут молекулярної біології і генетики). Всюди і завжди, незважаючи на доказану ефективність препарату на хворих, особливо на стадіях патентування і медичного застосування з'являлися непереконливі бюрократичні перешкоди. У 2009 р. Івано-Франківський національний медичний університет на 65-річчя свого створення згадав у книзі «Івано-Франківський національний медичний університет. Історія. Звершення. Особистості» важкий шлях свого колишнього випускника, автора цієї статті такими щирими співчутливими словами: «Бюрократичні перепони, на які він (ред. – автор) постійно наражався, не тільки не зупинили вченого, а навпаки, примусили працювати інтенсивніше, розширюючи сферу діяльності: він запатентував понад 60 нових препаратів з протипухлинною, противірусною та імуномодельюючою дією, розробив 15 оригінальних фіточаїв на основі чистотілу, створив більше 20 нових форм, сортів і видів рослин, 6 з яких затверджені Держсортоспекцією України і рекомендовані для широкого використання як нові сорти з високою продуктивністю і вмістом діючих речовин. А.І. Потопальський розробив низку сучасних біотехнологій:... І це далеко не все з наукового доробку А. Потопальського...» [25]. На жаль, в Україні не прийнято ні в часи СРСР, ні зараз згадувати і підтримувати піонерські, світового значення наукові розробки своїх громадян. Тому препарати цієї групи запатентовані А.І. Потопальським з його колективом у 16 зарубіжних країнах (див. <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/patents.html> [3–24]). Автор і його колеги були представлені на одержання Нобелівської премії [25], але це все було забуто їх тодішніми сучасниками і теперішніми нащадками. Хвороба вічного забуття всього вітчизняного продовжується і до цього часу в сучасних умовах незалежної (!) України. Поріділий авторський колектив рахує лише втрати колег. Автор з болем згадує тодішні надії і реальні не реалізовані можливості через відсутність підтримки найефективніших наукових розробок державою Україна. Ми перейшли на світове поширення інформації у 2016–2018 рр. через ГІСАП, МАНВО, шляхом популяризації перспективних напрямків за допомогою міжнародних форумів.

Для допомоги хворим на сайті Інституту оздоровлення і відродження народів України мною було викладено універсальний рецепт протипухлинного збору з 4-х трав з протипухлинною, протилейкозною, антимікробною і противірусною дією, який наведений нижче (див. <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/phytotea.html>):

ЗБІР А. ПОТОПАЛЬСЬКОГО ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ І ЛІКУВАННЯ ПУХЛИН (злоякісні – рак, саркома; доброякісні – поліпи, папіломи, фіброміоми, мастопатія та ін.)

Підготувати три трилітрові банки з капроновими кришками.

- **Чистотіл** з коренями промити, дати стекти воді, дрібно порізати і перекрутити через м'ясорубку. Об'єм сировини має дорівнювати 3 л. По 1-му літру цієї маси розкласти в кожну з підготовлених банок.

- Листя і гілочки **омели** (бажано з плодів дерев) перекрутити через м'ясорубку. Об'єм сировини має дорівнювати 3 л. По 1-му літру цієї маси розкласти в кожну з підготовлених банок.

- Свіжі квіти **нагідків** (календула) перекрутити через м'ясорубку. Об'єм сировини має дорівнювати 1,5 л. По 0,5 л цієї маси розкласти в кожну з підготовлених банок.

- Свіжі корені **аїру** дрібно порізати і перекрутити через м'ясорубку. Об'єм сировини має дорівнювати 1,5 л. По 0,5 л цієї маси розкласти в кожну з підготовлених банок.

За відсутності свіжих рослин всипати в кожну з трьох банок по 200 г подрібненого сухого чистотілу, по 200 г сухої омели, по 100 г сухих квітів нагідок та по 100 г подрібнених сухих коренів аїру.

Чистотіл, омелу, календулу (нагідки) та аїр рівномірно змішати і залити екстрагентом (40%-спиртом, коньяком, горілкою або вином "Кагор"), покривши рослинну масу на 2–3 см. Через три дні настоювання, після вбирання рослинною масою екстрагента, можна долити в кожну банку ще такого ж екстрагента, щоб він знову вкрив на 2–3 см сировину. Настоювати 5–7 днів у темному прохолодному місці (не в холодильнику). Якщо використовується вино, то після 5–7 днів настоювання зберігати в холодильнику.

Перші 2 тижні приймати настоянку по чайній ложці тричі на день за 15–20 хв. до вживання їжі. Потім збільшити дозу до столової ложки тричі на день за 15–20 хв. до вживання їжі. Рослинну масу не викидати, а натискати ложкою, щоб можна було відлити настоянку.

Коли настоянку з першої банки використаєте, додайте до рослинної маси 1,5 л киплячої води (окропу), настоюйте ніч, віджміть і викиньте рослинну масу. А рідину поставте в холодильник. Приймати по 2 столові ложки тричі на день перед уживанням їжі до закінчення настою.

Аналогічно використовуйте другу і третю банки. Потім – перерва три місяці.

Після трьохмісячної перерви знову зробіть такий же збір. Нову порцію готують за цим же рецептом.

Для повного одужання такі курси повторюються регулярно, з перервою між кожним із них – три місяці, а для запобігання розвитку пухлин досить одного курсу на рік (тобто 3 банки 1 раз на рік).

Свіжий чистотіл і омелу, які не вимерзають, можна заготовляти будь-якої пори року, а нагідки і аїр узимку використовують сухими.

Цей же збір можна вживати для лікування інфекційного вірусного ревматоїдного поліартриту. При цьому поряд з прийомом настоянки внутрішньо нею розтирають на ніч суглоби, а на найбільш болючі суглоби роблять із настоянки компрес.

Лікування пухлин і поліартриту цим збором здій-

снюється у комплексі з призначеним фахівцями лікуванням, під наглядом лікаря-онколога або терапевта з об'єктивним контролем (УЗД, рентгенографія, комп'ютерна томографія, аналізи крові, сечі та ін.)

Нюанси застосування рецепту:

- Заготівля омели можлива і не з плодів дерев (дуб, береза, акація, сосна чи тополя).

- Чистотіл треба заготовляти обов'язково з корінням.

- Для тих людей, хто абсолютно не переносить алкоголь, радимо використовувати водний напар із завчасно виготовленої суміші 600 г сухого чистотілу, 600 г омели, 300 г коренів аїру та 300 г квіток нагідок. Дві столові ложки цієї суміші заливають 0,5 літра окропу, доводять до кипіння і настоюють 12 годин у термосі або в емальованому закритому посуді. Вживають протягом дня по пів-склянки за 15–20 хвилин до вживання їжі. Такі курси повторюють через кожні 2–3 місяці перерви. Хворим з підвищеною кислотністю шлунку треба цю кількість настоянки вживати після їжі.

- При поліартриті і хворобах шкіри доцільно поєднувати вживання настоянки трав всередину із зовнішнім її застосуванням шляхом втирання 2–3 столових ложок у вражені місця після пробудження вранці та перед сном. Тривалість комплексного лікування та ж сама.

- При важких станах у хворих злоякісними пухлинами після проведення хіміотерапії та променевого лікування, розсіяному склерозі, міопатії, псоріазі, склеродермії та "риб'ячий шкірі" (іхтіозі), СНІДі (ВІЛ-інфекції) перед настоюванням суміші чистотілу, омели, аїру та нагідок у кожну банку додатково додають по 100 г сухої подрібненої ехінацеї (бажано нашого сорту "Поліська красуня", а якщо її нема, то іншого сорту). При подрібненні ехінацеї використовують усі частини рослини.

- Після повного використання усієї суміші трав з трьох банок або сухого комплексу здійснюють лабораторне і клінічне обстеження у лікаря і разом з ним вибирають тактику подальшого лікування.

Попередження: суворо дотримуватися рекомендацій лікарів при вживанні препаратів чистотілу, показань і протипоказань до застосування.

Ще раз повернемося до «Амітозину» та інших препаратів на його основі: у відмінності від більшості існуючих протипухлинних препаратів, продукти алкілювання алкалоїдів чистотілу не пригнічують кровотворення і реактивність організму, нормалізують обмін речовин і мають незначну токсичність. При цьому в пухлинних (ракових) клітинах відбувається ряд змін окисно-відновних ферментів, синтезу нуклеїнових кислот і вуглеводів, що веде до їх загибелі. На моделі гемоцитобластозу щурів Швеція встановлено явище диференціювання частини бластних клітин в нормальні під впливом тіофосфамідних похідних суми алкалоїдів чистотілу («Амітозин») і алкалоїду берберину («трибетамід» або «Амітозиноберамід»).

Післямова автора. Звертаюсь до всіх небайдужих: «Поширюйте ці знання серед спеціалістів і населення, особливо при так званих «безнадійних випадках», які можуть бути і не безнадійними з використанням чистотілових препаратів – це підтверджують і наші разом з колегами спостереження, які

надруковані в багатьох публікаціях в нашій країні та за кордоном».

Сьогодні від онкологів-практиків надходить три-можна інформація про виразну тенденцію до постійного зростання кількості діагностованих хворих на злоякісні пухлини і їх рецидиви. Тому важливо попередити розвиток хвороби: при наявності показань провести профілактичні курси застосування чистотілових препаратів, з яких найпростіший для виготовлення – ЗБІР А. ПОТОПАЛЬСЬКОГО ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ І ЛІКУВАННЯ ПУХЛИН (з 4-х трав).

Краще не допустити виникнення та розвитку важкої хвороби, ніж потім з нею боротися... Як у народному прислів'ї: «Якщо б знав де впаду, соломки б підстелив».

Найбільше і найглибше про чистотіл написано автором цієї статті в книзі «Препарати чистотілу в біології і медицині», яку можна прочитати на сайті <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/index.html> на сторінці <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/books.html>. В книзі наведено рецепти застосування чистотілу при різних хворобах, які можуть статися в нагоді будь-де і будь-коли, там де не буде ні лікаря, ні лікарень, ні часу для роздумів, ні сил для пошуку медичних сервісів!!!

Використана література:

1. Смик Г.К. «У природі й на городі» - К.: Урожай, 1990.
2. Електронний ресурс: А.І. Потопальський «Препарати чистотілу в біології і медицині». – Київ, Наукова Думка, 1992. - <http://www.potopalsky.kiev.ua/ua/index.html>
3. Pat. 1304064 Great Britain Lvovsky Gas. inst. (SU) - Foreign Applic 16.6.69. - Publ. 23.05.73. (Тиофосфамидные производные изохинолиновых алкалоидов, метод их приготовления и применения)
4. Pat. 2052072 France Turkevich N.M., Potopalsky A.I., Olievskaja M.S., / Lvovsky Gas. inst. (SU) - Publ. 16.07.73. (Тиофосфамидные производные алкалоидов ряда изохинолина, их способ приготовления и применения)
5. Pat. 2028330 BRD Turkevich N.M., Potopalsky A.I., Olievskaja M.S. - (SU) - Verfahren zu deren Herstellung and Anwendung. - Publ. 27.05.71. (Производные амида тиофосфорной кислоты и алкалоидов изохинолинового ряда. Способ их получения и применения)
6. Pat. 752064 Belgue Lvovsky gos. inst. - Publ. 16.12.70. -n0 1330542 SU. (Тиофосфамидные производные алкалоидов ряда изохинолина, их приготовление и применение) / Туркевич Н.М., Потопальский А.И., Олиевская М.С., Пашкевич Ю.М., Новицкий В.М.
7. Pat. 85076 DDR Turkevich N.M., Olievskaja M.S., Pashkevich J.M., Potopalsky A.I., et al. - (SU) - Publ. 12.10.71. (Способ получения новых тиофосфамидных производных алкалоидов изохинолинового ряда)
8. Патент в Швеции N 367637. Способ получения производных алкалоидов / Туркевич Н.М., Потопальский А.И., Олиевская М.С., Пашкевич Ю.М., Новицкий В.М. - 04.06.74.
9. Pat. 3865830 USA Turkevich N.M., Olievskaja M.S., Pashkevich J.M., Potopalsky A.I. et al. (SU). - Publ. 11.02.75. (Тиофосфамидные производные изохинолиновых алкалоидов, метод их изготовления и применения).
10. Pat. 155618 Ceskoslovenska soc. republika Turkevich N.M., Olievskaja M.S., Paskevic Y.M., Potopalsky A.I. et al. (SU). - Publ. 15.11.74. - Praha.
11. Pat. 7022029 France Turkevich N.M., Olievskaja M.S., Pashkevich J.M., Potopalsky A.I., et al. - (SU) - Publ. 2.05.72. - Paris, 16.07.70.
12. Pat. 553225 Switzerland Turkevich N.M., Olievskaja M.S., Pashkevich J.M., Potopalsky A.I. et al. (SU). - Publ. 30.08.74. - Zurich. (Способ получения аддиционных соединений триэтиленимида тиофосфорной кислоты и алкалоидов).
13. Патент Российской Федерации № 2021809 / Чуйко А.А., Пикалов В.К., Бакай Э.А., Богомаз В.И., Мосиенко В.С., Коваленко П.В., Юхименко В.Д., Козлов А.В., Потопальский А.И. Вещество, обладающее противоопухолевым действием - 30.10.1994 Бюл. №20 (Ин-т химии поверхности АН Украины, ИМБиг)

14. Декларационный патент на винахід № 51566 Спосіб лікування раку підшлункової залози/ Сусак Я.М., Осинський С.П., Потопальський А.І., Потопальська Ю.А.-15.11.2002 Бюл. № 11

15. Декларационный патент на корисну модель №15873 Спосіб ранньої діагностики злоякісних пухлин/ Швачко Л.П., Потопальський А.І., Бух І.І., Степаненко А.П., Процик В.С., Кикоть В.О., Гульчій М.В. -17.07.2006 Бюл. № 7 (за даними клініцистів-онкологів препарат протипухлинної дії Амітозин здатний виявляти онкологічно змінені клітини у периферичній крові пацієнта в ранніх стадіях хвороби)

16. Патент України на корисну модель № 55573 Амітозиноберамід як інгібітор реплікації вірусу герпесу / А.І. Потопальський, С.Т. Рибалко, О.О. Фільченков, М.П. Завелевич – 10.12.2010 -Бюл. №23

17. Патент України на корисну модель № 88311 Ферментний біосенсор для визначення активності алкалоїдів чистотілу / Зінченко О.А., Шкотова Л.В., Марченко С.В., Заїка Л.А., Потопальський А.І., Солдаткін О.П. – Бюл. №8 -11.03.14

18. А.с. № 368254 Способ получения соединения тиофосфамида с алкалоидами чистотела большого. / Потопальский А.И., Туркевич Н.М., Олиевская М.С., Пашкевич Ю.М., Новицкий В.М. Бюл. N 9. 1973

19. А.с. № 456522 Т. Способ получения этилениминных производных винбластина / А.И. Потопальский, - 13.11.74.

20. А.с. № 629744 Т. Способ получения соединения тиофосфамида с алкалоидами чистотела большого / Потопальский А.И., Петличная Л.И. - 28.06.78.

21. А.с. №923025 Т. Способ борьбы с корончатогалловыми опухолями растений / З.Ю. Ткачук, А.И. Потопальский, Н.Б. Леманова, Ю.В. Пацковский, М.К. Зубко -12.12.81.

22. А.с. № 923116 Т. Сарколизинат берберина, обладающий противоопухолевой активностью / А.И. Потопальский, -21.12.81.

23. А.с. № 1007353 Т. NI, NII ,NIII -три[2-(N-берберино) этиламида] тиофосфорной кислоты, обладающие противоопухолевой активностью / Л.И. Петличная, А.И. Потопальский, С.В. Ивасивка - 23.11.82.

24. А.с. № 1048755 Т. N1,N2,N3 N4 / N I,N II -(диэтиленимидо) тиофосфамидоэтил / винбластина сульфат, обладающий противоопухолевой активностью / Плешнев В.И., Ивасивка С.В., Потопальский А.И., Цегельский А.А. - 15.06.83.

25. Івано-Франківський національний медичний університет. Історія. Звершення. Особистості. – К: Світ Успіху, 2009. – 368с., іл.

А.І. ПОТОПАЛЬСЬКИЙ,
кандидат медичних наук, доцент,
професор Європейської академії
проблем людини,
директор Інституту оздоровлення і
відродження народів України та
Благодійного фонду
"Небодарний цілитель",
заслужений винахідник України,
керівник «Центру духовного
відродження та оздоровлення
людини і довкілля» на базі
Національного університету
біоресурсів і природокористування
України,
старший науковий співробітник
Інституту молекулярної
біології і генетики
Національної Академії наук України,
О.І. ВАСИЛЕНКО,
заступник директора
Інституту оздоровлення і
відродження народів
України та Благодійного фонду
"Небодарний цілитель"
E-mail: Labmsbar@gmail.com
Сайт Інституту:

<https://www.potopalsky.kiev.ua/ua/index.html>

Увага! Самолікування може бути шкідливим для вашого здоров'я. Обов'язково проконсультуйтеся з вашим лікарем.

**ФОТО ДО СТАТТІ А.І. ПОТОПАЛЬСЬКОГО ТА О.І. ВАСИЛЕНКО
"ДО 65-РІЧЧЯ ОДЕРЖАННЯ ПРЕПАРАТУ «АМІТОЗИН»
ЛІКАРСЬКІ РОСЛИНИ З РОДИНИ МАКОВИХ
ЧИСТОТІЛ ЗВИЧАЙНИЙ – ДАР НЕБЕС. ВАЖКИЙ ШЛЯХ ВИЗНАННЯ" (стор. 23–28)**

Фото 1. Квіти чистотілу

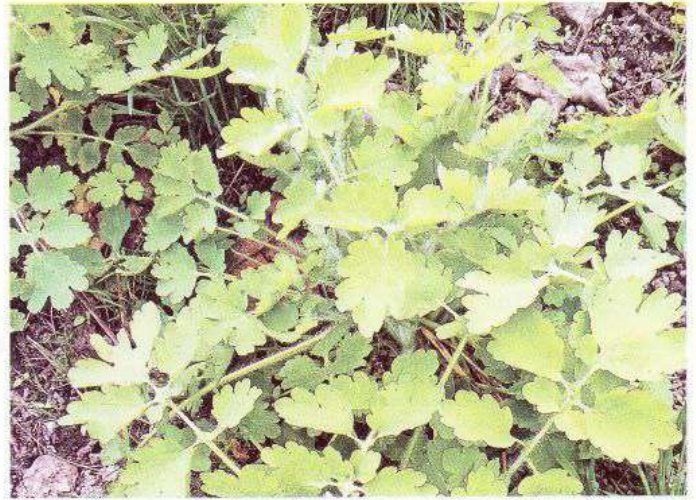

Фото 2. Рання весна – розетки молодого чистотілу

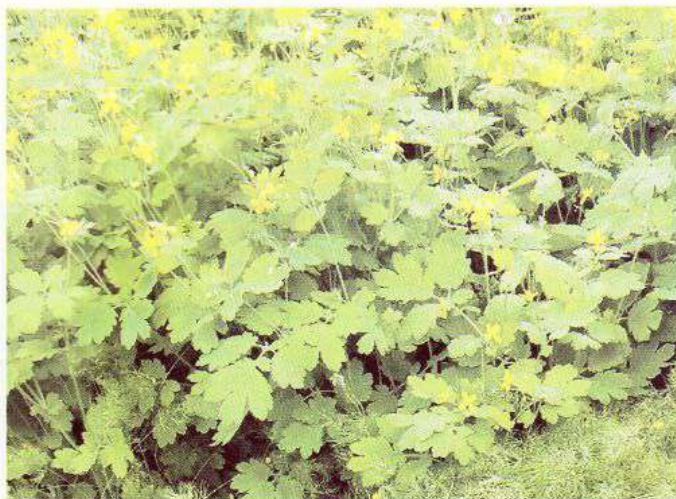

Фото 3. Початок цвітіння чистотілу на Київщині

Фото 4. Дарунок неба на клумбі однієї з одностудців і активної пропагандистки цілющої сили чистотілу, кандидата юридичних наук Л. Радухівської (Яворської) в Карпатах

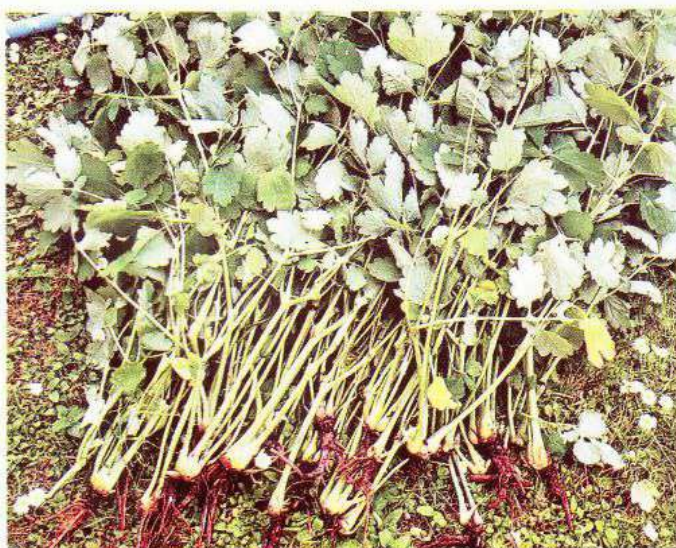

Фото 5. Чистотіл з корінням на Київщині з подвір'я одного з шанувальників цілющої сили чистотілу (2024 р.)

Фото 6. Галявина квітучого Чистотілу звичайного біля будинку Л.Яворської (Радухівської) в українських Карпатах